

Trong văn hóa Nhật Bản, tính kiên cường, tức khả năng đứng dậy sau vấp ngã, là chìa khóa nuôi dưỡng nhân cách tốt đẹp. Trẻ em được giáo dục tính kiên cường từ khi ngồi trên ghế nhà trường.

Giáo viên khuyến khích học sinh làm việc chăm chỉ để thành công.

Ngã bậy lộn, đứng dậy tám lộn

Trên thực tế, trong hệ thống giáo dục Nhật Bản, kiên cường không phải là một môn học được cụ thể hóa, có giáo án hay bài tập rõ ràng. Tuy nhiên, giáo viên sẽ thêm lòng giúp trẻ trau dồi. Kiên

Cường mẽ có hiều là chăm chỉ, không ngừng cố gắng vượt qua thử thách để đạt được thành công.

Một học sinh Nhật Bản đưa đến câu tục ngữ "Nana korobi ya oki", có nghĩa là "ngã bảy lần, đứng dậy tám lần". Câu tục ngữ này khuyến khích mọi người rèn luyện tính kiên cường. Không chỉ làm việc hàng ngày thành công, trẻ em phải ghi nhớ rằng cần tiếp tục cố gắng, thúc đẩy bản thân vượt qua những khó khăn.

Chị Kate Lewis, nhà văn từ những người Mỹ sống tại Nhật Bản, cho biết: Trước khi tôi leo núi Phú Sĩ, một bạn người Mỹ nói với tôi rằng: "Good luck!" (Chúc may mắn). Từ đó, tôi bỗng nhiên nhận ra sự khác biệt lớn trong suy nghĩ của người Mỹ và người Nhật khi gặp thách thức trong cuộc sống.

Trước khi thi hay buổi thuyết trình quan trọng, người Mỹ có thể chúc nhau may mắn bằng trong tiếng học tại Nhật, thay vì cô dùng: "Ganbatte", nghĩa là "Hãy cố gắng hết sức nhé!".

Tại nhiều quốc gia, trong đó có Mỹ, người lớn thường khuyến khích trẻ em bằng cách: "Con thật thông minh". Những nghiên cứu năm 2013 của chuyên gia Tiếng Anh Đại học Chicago và Đại học Stanford, cho ra nên khen ngợi trẻ em với sự cố gắng.

Chúng ta, "Con đã làm việc rất chăm chỉ". Phương pháp này đã được áp dụng trong văn hóa nuôi dạy trẻ em Nhật Bản từ lâu đời. Người lớn sẽ khen ngợi nếu trẻ thay vì gán quỵ với may mắn hay khả năng thiên bẩm.

Một trong những bí quyết khích lệ trẻ em Nhật Bản nổi bật là sự cảm nhận của từ "chưa". Thay vì nói, "Cháu không biết", "Cháu không hiểu", "Cháu không làm được", các em nói "Cháu chưa làm được việc này".

"Không" từ là từ bắt buộc trong "chưa" chỉ mang tính tạm thời. Những gì hiện nay chưa biết sẽ được các em cố gắng tìm hiểu và hoàn thành trong tương lai. Đây được coi là sự thay đổi mindset trong tư duy của người dân xứ sở hoa anh đào.

Sợ gan góc

Thay vì giúp trẻ học cách nói về những gì chúng đã có, giáo dục khuyến khích trẻ tin rằng tiềm năng của con người là vô hạn. Các em có thể làm bất cứ điều gì yêu thích miễn là chăm chỉ và nỗ lực. Bằng cách khen ngợi nỗ lực, người lớn sẽ thúc đẩy trẻ làm việc năng suất hơn nữa.

Tôi nhớ đến, học sinh mới trình độ cùng nhau học tập, tham gia câu lạc bộ trong trường. Trong cuốn sách Grit, nhà tâm lý học Angela Duckworth chia sẻ rằng, học sinh trường học nhớ đến Bền là mô hình giáo dục tính kiên cường. Hay dùng đúng từ như tác giả Duckworth là "grit", sợ gan góc.

Nhà tác giả cho biết: "Thay vì xếp loại trẻ em, trường học nhớ đến Bền lan tỏa niềm tin rằng bền sinh ra như nào không quan trọng. Quan trọng là như thế nào bền làm".

Điều này khác với học sinh giáo dục tại Mỹ, nơi trẻ em được làm bài kiểm tra đánh giá năng lực để mua giáo dục xếp loại vào chương trình dành cho trẻ năng khiếu. Nhưng em, do vào năng lực cá nhân, trẻ nên tự kiêu, học sinh chỉ tập trung tác xã hội với môi trường xung quanh. Nhưng theo đó, những điểm học sinh chỉ có chương trình đào tạo trẻ năng khiếu, thành phố New York, Mỹ, đã hủy bỏ chương trình này, bắt đầu sẽ phân định của phụ huynh.

Một số trẻ có thể có khả năng thiên bẩm về toán học, sẽ khác thích nghe thuật toán có em yêu âm nhạc. Tuy nhiên, trường học nhớ đến Bền không khuyến khích tài năng thiên bẩm. Thay vào đó, học sinh rèn luyện chỉ cần nỗ lực, bất kể ai cũng có thể thành thạo những kỹ năng học muốn. Trẻ em có thể chia sẻ cách học hiện nay nếu không ngừng cố gắng, các em sẽ thông thạo nó.

Văn hóa tự phê bình

Trẻ em được dạy về giá trị của nỗ lực và chăm chỉ ngay từ bậc mẫu giáo. Tôi các trường, nguyên tắc trường tâm là tạo nên tình yêu học cho trẻ, giúp các em mạnh mẽ cả về thể chất và tinh thần.

Trong cuộc họp phụ huynh, giáo viên phản ánh chi tiết những lúc khám phá thế giới xung quanh của trẻ, thậm chí có vì các em chưa thành thạo vì các cột đồ chơi. Có thể coi đây là phê bình nhưng không mang hàm ý tiêu cực mà thúc đẩy các em cố gắng hơn.

Trong văn hóa của người Nhật nói chung và trong trường học nói riêng, có một khái niệm mang tên "hansei" (tự phê bình). "Hansei" nghĩa rằng không ai và không có gì là hoàn hảo nên người cha trích giúp mỗi cá nhân đứng dậy sau vấp ngã.

"Hansei" không chỉ dừng ở sự đứng trong thất bại mà ngay khi thành công. Bất cứ điều gì có thể thực hiện tốt hơn, hiểu quả hơn đều có sự xuất hiện của "hansei".

Với học sinh, "hansei" giúp các em xác định bản thân đang nằm ở đâu và đâu là cách để tiến bộ hơn. Trường khuyến khích hành động như làm việc nhóm, tham gia câu lạc bộ, học sinh được khuyến khích đặt ra mục tiêu và lập kế hoạch hoàn thiện.

Điều này góp phần xây dựng cho trẻ tự duy trì và cảm giác làm chủ tương lai. Nếu muốn đặt kết quả tốt hơn, học sinh phải lập kế hoạch và thực hiện chăm chỉ.

(Nguồn:

<https://giaoducthoidai.vn/giao-duc-bon-phuong/giao-duc-giup-tre-mai-giua-tinh-kien-cuong-hhSriEN7g.html>)

Tác giả : Phạm Khánh

Nguồn tin: Giáo Dục Thời Đại